

Fæsterne paa Domainegodsset, der ville erhverve deres Fæstesteder til Eiendom, skulde rabatteres en Trediedeel af Kjøbesummen efter de Taxationer, der ville være at foretage over Værdien af disse Steder, betragtede som Selveiendom i Handel og Vandel, og ogsaa vi kunne ikke Andet end antage, at der i Sammensætningen af den Commission, som efter det oprindelige Forslag skal foretage Taxationerne, vil ligge en væsentlig Garanti for, at disse ville stee saa retfærdigt som muligt. Desuden troe vi, og ogsaa i dette Punkt samstemme vi med Fleertallets Anskuelse, at der ved Fæstestedernes Overgang til Selveiendom bør tages Hensyn til de varige Grundforbedringer, som skyldes den nærværende Fæster, naar der ved Bestemmelsen af de Vilkaar, hvorunder han modtog Fæstet, ikke har været taget Hensyn til, at saadanne Forbedringer skulde udføres eller forstøde, saa at i slige Tilfælde et hyderligere passende Afslag i Kjøbesummen foruden den nævnte Trediedeel bør indrømmes de Vedkommende. Hvad Leiestedernes Bestidere angaaer, formene vi, at der bør indrømmes dem en Fjerdedeel Afslag i Kjøbesummen, bestemt paa ovenanførte Maade, da deres billige Kraw ifølge deres Forhold til Leiestederne under ingen Omstændighed kan gaae saa langt, som Fæsternes ifølge disses Forhold til Fæstestederne. Men i begge Tilfælde ansee vi det for rigtigt, og maae paa det Bestemteste tilraade, at Fæsterne og Leierne — da de, ved at blive Selveiere, saalænge de og deres eventuelle Enker leve, paa ingen Maade ville komme til at hde Mere, end hvad de nu erlægge i Afgifter eller Leie — skulle tilpligtes til en aarlig Amortisation af Kjøbesummen, indtil denne er afdragen indtil det Halve, for at Staten derved kan opnaae den tilhørende Sikkerhed for, at den tilstgtede Reform vil blive gennemført, og for at Hensigten med Salget til dem ogsaa vil blive opnaaet. Den Betragtning, at Staten dog i ethvert Fald vilde have fuldkommen Sikkerhed for de lave Kjøbesummer, der saaledes indrømmes Fæsterne og Leierne, turde neppe tillægges en afgjørende Vægt ved de store Omstiftninger i Priserne paa de faste Eiendomme, som vi selv have oplevet, og hvorpaa Fremtiden kunde være ligesaa riig som Fortiden. Vi troe des-

uden, at det, selv uden Hensyn til denne Sikkerhed, som Staten dog upaatvivleligen aldrig bør tabe af Sigte, i flere Henseender kunde være gavnligt at paalægge dem, der erhverve Eiendom under meget billige Vilkaar, Forpligtelsen til en Amortisation, der ikke kan falde dem synderlig besværlig, og der vil gjøre det deres Efterkommere langt lettere at gaae Fremtiden imøde, der i saa Fald aldrig vil kunne blive saa trykkende for disse, som den under en modsat Forudsætning vil kunne blive det.

Vi maae i Overensstemmelse med det saaledes Antydede derfor foreslaae nedenstaaende §§ 2 og 3, istedetfor de af Udvalgets Fleertal foreslaaede, samt nogle deraf følgende Forandringer af de efterfølgende Paragrapher.

Fleertallet maa i Anledning af det Foranførte henholde sig til, hvad der under Sagens første Behandling, navnlig af Finantsministeren, er bleven udviklet om de Banskelligheder og det for Sagens onskelige Fremgang Hæmmende, der har vist sig ved Taxationer af Bøndergodsset til Salgsværdi, saavel som om Uødvendigheden af, at der foreskrives en Amortisation af Kjøbesummerne, og vi skulle hertil kun føie, at da det ikke vil feile, at Udskykninger hyppigen ville finde Sted, naar Godsset er blevet Selveiendom, og der i saa Fald skal stee Afbetalinger paa Gjælden, saa vil denne Omstændighed uidentvivel gjøre det saameget mindre nødvendigt at foreskrive en Amortisation.

Slutteligen skal Udvalget endnu bemærke, at da den foreslaaede Lov vil give større Begunstigelser for Brugerne, med Hensyn til Erhvervelsen af deres Steder til Eiendom, end de, som Resolutionen af 1ste Juli 1846 har medført, saa ansee vi det for en Selvsølge, at naar en Lov, som den nu foreslaaede, er udkommen, vil Anvendelsen af bemeldte Resolution bortfalde.

Fleertallets Forslag til en Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods.

§ 1.

Det Staten tilhørende, under Domænebestyrelsen henlagte, Bøndergods skal, hvad en-